

Заради това приканваме всички наши родолюбиви съграждани да поднесатъ своитѣ доброволни пожертвувания за осъществяването на това благородно и патриотично дѣло. Ний не се съмнѣваме, че Сливенци, които цѣнятъ високо подвизитѣ на своитѣ бащи и дѣди, ще се притекатъ съ готовностъ на този ни позивъ за въздигането на единъ книжовенъ паметникъ на родния ни градъ и за увѣковѣчаването имената на онѣзи наши доблестни съграждани, похвалнитѣ дѣла на които ще служатъ за гордостъ и назидание на сегашното и бѣднитѣ поколения на вѣчни врѣмена . . .

1) Такова едно дѣло ще бѣде цѣненъ приносъ и за изучването на отечествената ни история».

(подп.) Прѣдседателъ на комитета: *Д-ръ Д. Минковъ.*

»	Членове:	{	Полковникъ <i>Д. Вълнаровъ.</i>
»			Запас. полк. <i>Хр. Гюлмезовъ.</i>
»			Инженеръ <i>Ст. Бояджиевъ.</i>
»			<i>Стефанъ Г. Ноевъ.</i>
»			<i>Д-ръ П. Козаровъ.</i>

Понеже къмъ 1-й мартъ 1904 г. вече бѣше събрана една сума отъ около 3000 лева, комитетътъ счете за възможно да обяви конкурсъ за написване Историята на гр. Сливенъ и, съгласно съ изготвеното обявление отъ 10 априлъ 1904 г. № 28, което по-долу печатаме in-extenso, назначи срокъ отъ три години (до края на декемврий 1906 г.) за прѣдставяне работитѣ по конкурса.

Къмъ 1-й януарий 1907 г. се прѣдстави само единъ трудъ, именно настоящиятъ и то недовършенъ. Прѣдъ видъ на това, комитетътъ счете за нужно да обяви новъ конкурсъ и, за да даде възможностъ да се прѣдставятъ повече трудове, назначи срокъ за конкурса 1-й януарий 1909 г. Но и слѣдъ изтичането на този срокъ конкурсътъ не можа да стане, пакъ по непрѣдставяне съчинения, които да удовлетворяватъ напълно поставенитѣ условия. Най-сетнѣ, комитетътъ, слѣдъ като прѣ-